Olivia Wilde over haar intelligente relatiekomedie 'The Invite'

'Koppels praten amper over seks, zeker wanneer ze geen seks meer hebben'

Haar vorige film oogstte slechte kritieken en sappige roddels over haar relatie met Harry Styles, maar nu verplaatst regisseur en actrice Olivia Wilde (42) de focus weer naar wat er echt toe doet: haar werk. *The Invite*, haar derde film, gebruikt humor als glijmiddel om seks en relaties te onderzoeken. 'Je hoeft geen ervaring te hebben met groepsseks om jezelf in dit verhaal te herkennen.'

LIEVEN TRIO

Olivia Wilde: 'Penélope Cruz is een krak in improvisatie. Haar monoloog over de perimenopauze is volledig gebaseerd op haar eigen kennis van dat onderwerp'
© THE SEARCHERS

'Sorry hoor, ik ben aan het ratelen, je krijgt er gewoon geen speld tussen", lacht Olivia Wilde ergens halverwege ons gesprek. Dat ze helemaal bezeten is door *The Invite* valt inderdaad te horen aan de gretigheid waarmee ze over haar nieuwe film praat.

Wilde acteert al meer dan twintig jaar - ze brak door in series als *House* en *The O.C.*, en veroverde later ook het grote scherm met rollen in onder meer *Tron: Legacy* en *Rush*. "Maar mijn droomjob is zelf films maken", zegt Wilde, die in 2019 haar regiedebuut maakte met de komedie *Booksmart*. *The Invite* is haar derde film als regisseur, en volgens Wilde zelf "het meest persoonlijke, meest kwetsbare project dat ik ooit gemaakt heb". Logisch dat ze er maar niet over kan ophouden.

Misschien geniet Wilde er ook gewoon van dat het eindelijk weer eens over haar werk mag gaan. Toen in 2022 *Don't Worry Darling* uitkwam, lag de focus op alles behalve de film zelf. In de pers en op sociale media ging het meer over Wildes vermeende ruzie met hoofdactrice Florence Pugh, over een ingebeeld spuw-incident op de première in Venetië, en vooral over Wildes toenmalige relatie met popster en hoofdrolspeler Harry Styles. In de podcast van Louis Theroux beschreef Wilde de turbulente periode rond de lancering van haar tweede film onlangs als "een tornado".

Dan verloopt de release van *The Invite* veel rustiger. De film ging begin dit jaar in première op het filmfestival van Sundance, ontketende daar een biedingsstrijd tussen filmstudio's, werd voor meer dan 12 miljoen dollar opgepikt door het hippe A24 en verdiende die som al ruimschoots terug in de Amerikaanse bioscopen. Intussen wordt *The Invite* zelfs als een serieuze Oscarkandidaat genoemd. Van slecht nieuws of schandalen bleef Wilde gespaard.

De sappigheid situeert zich deze keer niet achter, maar op het scherm. *The Invite* gaat over Angela (rol van Wilde zelf) en Joe (Seth Rogen), een koppel dat zich volledig heeft vastgereden in de dagelijkse sleur. Wanneer hun irritant perfecte bovenburen Pina (Penélope Cruz) en Hawke (Edward Norton) op bezoek komen voor een etentje, nemen de gesprekken al snel een onverwachte wending: tussen de Spaanse *jamón* en de kaassoufflé worden plots thema's als groepsseks en partnerruil op tafel gelegd. Wat een platte farce had kunnen worden, bloeit in handen van Olivia Wilde en haar uitzonderlijke cast open tot een verfrissende relatiekomedie die uiteindelijk ook diep ontroert.

"We denken soms dat seks vandaag geen taboe meer is," zegt Wilde, "maar zeker in Amerika communiceren mensen er nauwelijks over. Of toch niet met de persoon met wie ze effectief seks hebben. Vaak praten ze er wel honderduit over met anderen, maar niet met hun eigen partner. En dus weten ze niet eens wat die echt verlangt of mist. Zeker wanneer koppels geen seks meer hebben, vinden ze het erg ongemakkelijk om over seks te praten. In die zin denk ik dat de film voor veel kijkers herkenbaar zal zijn."

Ook al gaat hij dan over minder mainstream vormen van seksualiteit?
"Je hoeft zeker geen ervaring te hebben met polyamorie of groepsseks om jezelf in de film weerspiegeld te zien. *(lacht)* De acteurs en ikzelf zijn ons daar ook niet echt in gaan verdiepen. Onze research was gewoon ons eigen leven, en de relaties die we doorheen de jaren zelf gehad hebben. Daarom was deze film ook heel leerrijk: hij verplichtte ons allemaal om na te denken over wat voor ons een gezonde relatie is, of een gezonde ruzie."

De seks in de film was vooral een prikkelend opstapje om het over liefdesrelaties te hebben?
"Juist. Seks is natuurlijk een bijzonder belangrijk en zwaar ondergewaardeerd onderdeel van liefdesrelaties, maar uiteindelijk wilden we toch vooral onderzoeken wat er gebeurt wanneer twee mensen versmelting verwarren met intimiteit. Angela en Joe zijn getrouwd, hun levens vallen volledig samen, en dus denken ze dat ze intiem zijn. Terwijl ze in werkelijkheid totaal uit elkaar gegroeid zijn. Dat wilden we ook benadrukken in beeld: ze delen een appartement, maar door het gebruik van spiegels en glas worden ze voortdurend visueel van elkaar gescheiden. Ze kunnen elkaar letterlijk en figuurlijk niet zien. Dat fascineert me: hoe mensen technisch gezien een relatie met elkaar kunnen hebben, maar eigenlijk totale vreemden zijn voor elkaar."

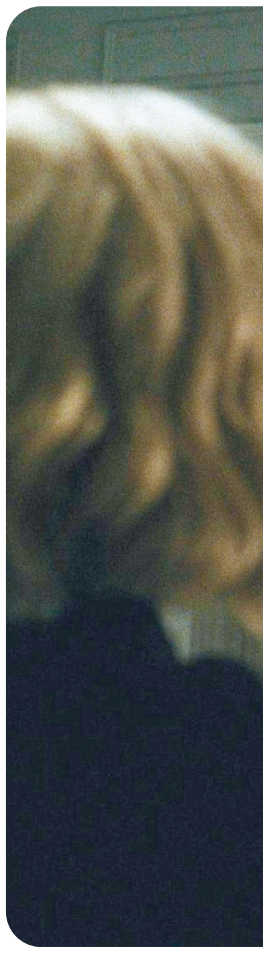
'Hoe mensen technisch gezien een relatie met elkaar kunnen hebben maar eigenlijk totale vreemden zijn voor elkaar, fascineert me'

U hebt zelfs samengewerkt met de bekende Belgisch-Amerikaanse relatietherapeut Esther Perel.
"Zij was nauw bij de film betrokken als consulent. Vele jaren geleden had ik een TED-talk van Esther gehoord, waarin ze uitlegde hoe een relatie met eenzelfde persoon volgens haar verschillende relaties kan bevatten: elke relatie is gedoemd om op een bepaald moment te eindigen, maar je kunt dan wel een nieuwe relatie beginnen met diezelfde partner. Toen ik Esther daarover hoorde vertellen, zette dat mijn wereld op zijn kop. En naarmate ik me tijdens het maken van *The Invite* verder in die gedachte onderdompelde, werd ik ook een stuk minder cynisch over lange relaties en het huwelijk. Ik vind het een prachtig idee dat je jezelf kunt blijven heruitvinden, als individu én als koppel. En misschien klink ik nu te ambitieus, maar ik hoop echt dat deze film ook andere mensen minder cynisch zal maken, en misschien zelfs een paar relaties kan redden."

U speelt zelf Angela in de film. Herkent u zichzelf ook in haar?
"Angela is een heel ander type persoon dan ikzelf, maar ik herken me wel in haar verlangen om te blijven evolueren, gezien te worden, en op erotisch vlak te blijven verkennen. Joe heeft die zoektocht al opgegeven, hij heeft voor zichzelf beslist dat hij dat niet waard is. Angela is daar anders in. Pina zegt ergens in de film: 'Mensen vergeten op een bepaald moment dat ze méér verdienen.' Dat idee resoneert enorm bij mij, en zeker op dit moment in mijn leven - ik ben 42, en heb intussen verschillende soorten relaties beleefd - vind ik het een heel belangrijke gedachte, zeker voor vrouwen."

***The Invite* bevat heel ernstige ideeën over seks, geluk en liefde. Waarom wilde u dit verhaal als een komedie vertellen?**
"Omdat lachen helend kan zijn, en veel schaamte wegneemt. Zeker als je het samen kunt doen, in een volle bioscoopzaal. Ik wil dat mensen zichzelf herkennen in de

***The Invite* is Olivia Wildes derde film als regisseur. Zelf noemt ze de film 'het meest persoonlijke, meest kwetsbare project dat ik ooit gemaakt heb.'**
© THE SEARCHERS

personages, en zichzelf al lachend kunnen vergeven. Maar via die humor wil ik ook prangende vragen binnensmokkelen. Zoals: heb je al eens nagedacht over je eigen verantwoordelijkheid voor je geluk? Je hebt maar één leven: is dit hoe je het wil leiden? Deze film wil mensen doen nadenken over de keuzes die ze hebben gemaakt. Ben je daar nog tevreden mee? En zo nee, is het dan fair om je partner daar de schuld van te geven? Of moet je zelf je verantwoordelijkheid nemen?

"De film gaat ook over nieuwsgierigheid naar de ander. Ben je nog geïnteresseerd genoeg om je partner te vragen wie die op dit moment is? Staat je partner nog achter de keuzes die die in het verleden gemaakt heeft?"

The Invite is gebaseerd op *Sentimental*, een Spaanse komedie uit 2020, die ook al remakes kreeg in Frankrijk, Italië, Zwitserland en Zuid-Korea. "Dat fascineerde me, nog voordat ik de originele film gezien had", zegt Wilde. "Hoe kan het dat een verhaal zo relevant blijkt in zoveel verschillende culturen? Dan moet het wel een heel authentieke kern bevatten." Toen Wilde uiteindelijk de Amerikaanse adaptatie van scenaristen Rashida Jones en Will McCormack te lezen kreeg, was ze meteen enthousiast.

'Via humor wil ik prangende vragen binnensmokkelen. Ben je nog tevreden met je keuzes? En zo nee, is het dan fair om je partner daar de schuld van te geven?

"Omdat ik dit verhaal zelf nog verder naar mijn hand kon zetten. Ik droomde er al lang van om eens een film te maken die ik samen met de acteurs zou kunnen voorbereiden en herschrijven tijdens collectieve workshops en repetities. En daar leende dit project zich perfect toe. We hebben veel tijd genomen om de personages en de dialogen samen op punt te zetten, met heel wat improvisatie. Tegen dat we aan de opnames begonnen, was het scenario bijna volledig herschreven. En aan het einde van de opnames was het alweer iets totaal anders geworden, met dank aan mijn fantastische acteurs, die de personages zijn blijven verfijnen."

Jullie hebben de film volledig in chronologische volgorde opgenomen. Welke impact had dat?
"Doordat de hele film zich op één locatie afspeelt, konden we inderdaad chronologisch filmen. We begonnen met de eerste pagina van het scenario, en eindigden met de laatste. Dat klinkt logisch, maar op een filmset draai je om productionele redenen meestal alles door elkaar. Niemand van ons had ooit de kans gekregen om chronologisch te filmen, en het bleek een geweldig voordeel om dat nu eindelijk te kunnen doen. Plots stond er niets meer in de weg van de vertolkingen.

"De film kon leven, ademen. We konden op ons instinct afgaan, en perfect aanvoelen wanneer we in een scène extra gas moesten geven, of net even op de rem moesten gaan staan. Alsof we de film al meteen aan het monteren waren terwijl we hem opnamen. Het was het beste van twee werelden: we waren perfect voorbereid en er was totale vrijheid op de set."

U koos ervoor om analoog te draaien, op 35mm-film. Schept dat niet juist minder vrijheid voor de acteurs? 35mm ziet er prachtig uit maar is kostbaar, dus de foutenmarge is kleiner dan wanneer je met digitale camera's werkt.
"Ik vond het heel belangrijk om analoog te kunnen draaien. Ik heb de filmrollen zelfs uit eigen zak betaald. Gelukkig heeft de productie me wel terugbetaald nadat de film uiteindelijk werd aangekocht door A24. *(lacht)* Kijk, ik heb de helft van mijn acteercarrière op sets gestaan waar men analoog draaide - zelfs *House* werd destijds op film opgenomen! Vandaag is bijna iedereen overgestapt op digitaal. Zeker voor komedies werkt niemand nog analoog. Maar voor mij neemt dat echt een belangrijk deel weg van de prachtige textuur van de films waarmee we zijn opgegroeid.

"En ja, 35mm-film is duurder, maar het zorgt ook voor een heel bijzondere, gefocuste sfeer op de set. De inzet van elke take is hoger, net omdat het riskanter en ingewikkelder is. Iedereen toonde zich van zijn meest professionele kant. Het is echt een misverstand dat er geen ruimte voor verrassingen is wanneer je op film draait. Ik vind net dat mensen er oplettender en creatiever door worden. Wanneer je het geluid hoort van film die door de camera rolt, voel je een betovering over de set neerdalen. Iedereen komt los van de realiteit en vormt samen een soort *hive mind*."

De acteurs stijgen inderdaad boven zichzelf uit. Zeker Penélope Cruz spat van het scherm. Waarom wou u haar voor de rol van de wijze, vrijgevochten Pina?
"Ik heb haar altijd een buitengewone acteur gevonden, zowel dramatisch als komisch. In Amerikaanse films wordt ze vaak als een ongelooflijk lustobject gecast, maar in haar Spaanse films zie je haar echt schitteren als acteur. Ze is ook heel grappig, omdat ze zo geïnteresseerd is in de onverwachte elementen van haar personages. Veel acteurs zouden Pina als een soort volmaakte, alwetende verleidster hebben neergezet. Maar tijdens de workshops bleek Penélope net geïnteresseerd in de dingen die Pina minder perfect maakten. Haar intensiteit, haar rare kronkels, en ook haar woede.

"Het personage is in zekere mate geïnspireerd door Esther Perel, maar Penélope bleef er maar extra laagjes aan toevoegen, als een lasagne. *(lacht)* En ze is een krak in improviseren, ze bedacht allerlei extra scènes die niet in het script stonden. Haar monoloog over de perimenopauze bijvoorbeeld, die is volledig gebaseerd op haar eigen kennis en interesse in dat onderwerp.

"Ik kan echt niet genoeg benadrukken hoeveel de acteurs zelf hebben bijgedragen aan hun personages. Deze film was een collectieve inspanning, zoals ik er nog nooit eerder een had beleefd."

***The Invite* speelt nu in de bioscoop.**

Seth Rogen en Olivia Wilde in *The Invite*. Olivia Wilde: 'Ik vind het een prachtig idee dat je jezelf kunt blijven heruitvinden, als individu én als koppel.'
© THE SEARCHERS